

Charming my Fleas

Synopsis

The play is a sextet for six human souls, harmonious polyphony of six one-character shows.

Fratricide for a treasure of gold Roman coins has, spit-like, run through the destinies of six people belonging to three different generations of the same family. The grandfather Avram has committed a terrible sin: he has killed his little brother Bozhan to obtain the treasure of buried gold. His unconfessed crime has haunted him all his life - Avram can always feel the goblin-like presence of Bozhan's ghost, expecting repentance, around him.

The first solo part is that of the grandson Zarko. He is in the army, planning to run away and kill his grandfather. He has been prompted to do so by his girlfriend Linda, whose parents belong to the former Communist nomenclature. Linda has suggested that Zarko should rob Avram of his gold so that both could run away to the Seyshelles. Zarko's blunt and chillingly categorical narrative informs us of his brief life of an abandoned child who has turned into a sentimental and cruel delinquent.

The second solo part is Avram's own confession. Avram is having brotherly chats with the goblin at night. This is the story of the pitiable life of a rich miser, slaving to his gold. The old man's monologue is a revelation about the existential vicissitudes of the absurd socialist era in Bulgaria.

The third solo part is that of Zarko's mother, Bebbia Swan, which completes the horrible family saga. Bebbia is a prostitute, a human wreck, who has found refuge in an institution for drug addicts.

Linda, Zarko's girlfriend, is a **fourth solo part**, offering another version of existential failure. It is this odd symbiosis of a student, born in the family of ex-Party activists and the brutal outsider Zarko that hatches the idea of the old miser Avram's murder.

Then the narrative is picked up by **Lazar**, Avram's son and Zarko's father. His is **the fifth solo part**. The gambler Lazar is the pivot of the scene between the prodigal son of the play and his old father Avram. But the parable is stood on its head: it is the prodigal who has returned to give his old father up, as life has offered him the friendship of a proper man. The hardened gambler has for the first time in his life lost the friend he found between the two heart stokes of a fellow gambler, the Armenian Bedros. Lazar never knew that a human intimacy and a spiritual contact more powerful than the biological could exist. And the friendship with the dying Bedros changes his life.

Spassya, Lazar's mother and wife to Avram, whose heart has been hardened by the unconfessed fratricide, performs **the last solo** in the family polyphony. There is a tragic irony in the total incompatibility of the mystic religiousness of her soul, communicating with the otherworldly and deciphering destiny's warning signs, with the stubborn patience of her grandson Zarko, who is determined to listen to her to the end, for he has to poison her before dealing with his grandfather.

Old Spassya's death clears the ground for Zarko who steals his grandfather's gold. Avram confesses the fratricide to his goblin-brother and finds peace in death. Avram's soul ascends to Upper Earth and receives the gift of seeing both what was and what will be. That is how we learn of the way each member of the family will end their days. But Avram's seed shall not be lost. His son Lazar is going to have a son of his own, Bedros, named after Lazar's friend, and little Bedros will sing the old Armenian song 'The Crane' without understanding the words.

Three women, four men.

Бая си на бълхите

снопсис

Пиесата е като секстет за шест човешки души. Един хармоничен многоглас от шест моноспектакъла.

Братоубийство за съкровище от златни монети е нанизало на шиш съдбите на шестима души от три поколения в един род. Дядото Аврам Танурката, е извършил преди години страшен грях - заради скрито в земята злато е убил братчето си Божан. Непризнатото престъпление го преследва цял живот - духът на Божан обитава около него като таласъм и чака разкаяние от Аврам. **Първата "солова партия"** е изповедта на Аврам, който всяка нощ си говори братски с таласъма. Това, е разказ за мизерното битие на богат скъперник, робуващ на златото си. Монологът на стареца е откровение за житейските превратности на абсурдната соц- епоха в България. **Втората "солова партия"** е на внука Зарко. Той е в казармата и замисля бягство, за да убие дядо си, да вземе златото му и да избяга на Сейшелите с приятелката си Линда. Зарко продължава разказа за семейната история. В директна и сурова категоричност узнаваме за краткия му живот на захвърлено от родителите си дете, превърнало се в сантиментален и жесток престъпник. **Третата "солова партия"** е на майката на Зарко, Беба Лебеда, която допълва страшната семейна сага. Тя е наркоманка и проститутка, човешка развалина, намерила подслон в клиника за наркотично болни. **Линда**, приятелката на Зарко, е **четвърта "солова партия"**, която поднася своята версия за житейската си неудовлетвореност. От странната "симбиоза" на студентка, произлизаща от богато семейство на бивши партийни активисти, и бруталния аутсайдер Зарко, се ражда решението за убийството на стария скъперник Аврам. Нишката на сценичния разказ продължава. **Лазар**, син на Аврам и баща на Зарко. Това е **петата "солова партия"**. Комарджията Лазар е център на сцена между "блудния син" и стария му баща Аврам. Но позициите са обърнати: Лазар е дошъл, за да се отрече от баща си, тъй като животът му е поднесъл предсмъртна дружба с истински човек. Закоравелият комарджия за пръв път е открил, че човешката близост поражда духовна връзка, по-мощна от биологическата. И тя променя живота му. Майката на Лазар, Спасия, жената на Аврам, онзи, който е вкоравил сърцето си с непризнатото братоубийство, е **последната партия** в семейния многоглас. Трагична ирония е в пълното разминаване между религиозно-мистичната ѝ душа, която общува с отвъдното и разчита предупредителните знаци на съдбата, и упоритото търпение на внука ѝ Зарко, решен да я изслуша, понеже трябва да я отрови, преди да се заеме с дядо си. Със смъртта на баба Спасия теренът е различен и Зарко ограбва златото на дядо си. Аврам се признава на своя брат-таласъм в братоубийство и намира успокоение в смъртта. Душата на Аврам се възнася на Горната земя и получава дарбата да види и "какво е било" и "какво ще бъде". Така научаваме как всеки от неговото семейство ще свърши дните си. Но семето Аврамово няма да се затрие. Сина му Лазар ще има син Бедрос и той ще пее древната песен за този човешки род.

Beschwörung von Flöhen

Synopsis

Das Theaterstück ist eine Art Sextett für sechs Menschenseelen. Ein harmonisches Tutti von Worten, bestehend aus sechs Soloparten.

Der Brudermord wegen eines alten Goldschatz es prägt die Schicksale von sechs Familienangehörigen aus drei Generationen. Opa *Awram Tanurkata* hat vor vielen Jahren eine große Sünde begangen – er hat wegen eines versteckten Goldschatzes seinen jüngeren Bruder *Boschan* ermordet. Dieses Verbrechen, das er nie gebeichtet hat, verfolgt ihn sein ganzes Leben lang. *Boschans* Seele, ein Nachtgespenst, begleitet ihn und fordert *Awrams* Reuegefühl heraus. Der **erste „Solopart“** ist *Awrams* Beichte. Er spricht jede seiner brüderlich mit dem Sinne hat. Der Monolog des alten Mannes ist eine Offenbarung über die Wandlungen des Lebens in der absurden Epoche des Sozialismus in Bulgarien.

Der **zweite „Solopart“** ist die Geschichte des Enkels *Sarko*. Er ist gerade bei der Armee und will aus der Kaserne ausreißen, um seinen Großvater zu töten, den Goldschatz zu stehlen und sich mit seiner Freundin *Linda* auf den Seychellen niederzulassen. *Sarko* setzt die Erzählung über die Familie fort. Auf eine direkte und kategorische Art und Weise wird seine kurze Lebensgeschichte vermittelt – er ist ein von seinen Eltern verlassenes Kind, das sich in einen sentimental Schwerverbrecher verwandelt hat.

Der **dritte „Solopart“** ist die Geschichte von *Sarkos* Mutter *Beba* der Schwan. Sie ergänzt die grauenhafte Familiensaga. *Beba* ist eine drogensüchtige Nutte, eine menschliche Ruine, die in einer Klinik für Rauschgiftsüchtige Unterkunft gefunden hat.

Linda, die Freundin von *Sarko*, ist der **vierte „Solopart“**, die ihre Fassung der Frustration vom Leben darstellt. Die seltsame „Symbiose“ der aus wohlhabenden Verhältnissen stammenden Studentin, deren Eltern ehemalige Parteifunktionäre waren, und des brutalen Außenseiters *Sarko* führt zur mörderischen Absicht, den alten Geizhals *Awram* zu töten.

Den Faden dieser Erzählung setzt *Lasars*, Sohn von *Awram* und *Sarkos* Vater, fort. Das ist der **fünfte „Solopart“**. Der Zocker *Lasars* steht im Mittelpunkt einer Szene zwischen dem verlorenen Sohn und seinem alten Vater *Awram*. Es kommt jedoch ganz anders: *Lasars* will sich von seinem Vater lossagen, weil ihm das Leben am Ende seiner Tage eine Freundschaft mit einem wahren Menschen beschert hat. Der unverbesserliche Zocker entdeckt zum ersten Mal in seinem Leben, dass sich die menschliche Nähe in eine geistige Verwandtschaft verwandeln kann, die stärker als die biologische ist. Diese Nähe verändert sein Leben.

Lasars Mutter *Spassija*, die Frau von *Awram*, dessen Herz wegen des verheimlichten Brudermordes hart geworden ist, ist der letzte, der **sechste „Solopart“** in diesem Familienwortschwall. Die tragische Ironie besteht in der völligen Divergenz zwischen ihrem religiös und mystisch veranlagten Wesen – sie spricht mit dem Jenseits und deutet die Warnsignale des Schicksals – und der sturen Geduld ihres Enkels *Sarko*, der entschlossen ist, ihr zuzuhören, weil er sie vergiften muss, bevor er sich seines Großvaters annimmt.

Nach dem Tod der Großmutter *Spassija* steht *Sarko* nichts mehr im Wege, und er stiehlt den Goldschatz seines Großvaters. *Awram* beichtet seinem Bruder, dem Nachtgespenst, den Brudermord und findet so vor seinem Tode Ruhe. *Awrams* Seele kommt in den Himmel und kann sehen, „wie es war“ und „wie es wird“. So erfahren wir, wie die Tage aller Familienmitglieder enden werden.

Awrams Sippschaft verschwindet jedoch nicht. Sein Sohn *Lasars* wird einen Sohn haben, *Bedros*, und er wird diese ewige Geschichte weiter erzählen.

En parlant à ses puces

(Parler à son nonet)

Tragi-comédie mystique

Pièce bulgare, écrite entre 1993 et 1999
Traduction Tzena MILEVA et Roumiana STANTCHEVA
Éditée en 2000 aux éditions *Concordia* de Sofia, Bulgarie
Créée en février 2001 au Théâtre de l'armée de Sofia, Bulgarie,
mise en scène Krikor AZARIAN
Jouée en bulgare à la Biennale de Bonn, Allemagne en 2002

6 personnages

L'action se déroule en 1998

La pièce est constituée des monologues des six personnages qui représentent les trois générations d'une même famille, celle d'Avram Casaque. Enfant, celui-ci découvre un trésor enterré et obéit sans états d'âme aux prophéties péremptoire qui affirme que pour devenir propriétaire de ce bien, il faut lui sacrifier une personne de sa famille. Il n'hésite donc pas à tuer son propre frère, le revenant n'aura de cesse de le hanter tout au long de sa vie, lui ôtant tout plaisir ou jouissance de son bien mal acquis.

Lazare, le fils d'Avram, lèvera également la main contre son père sans réussir à l'achever. De toutes les manières il s'est déjà choisi un autre père dont il fera perpétuer le nom en le donnant à son fils né après la mort de ce père de prédilection. Cet enfant sera le seul et unique survivant des personnages la pièce.

Avram sera immolé à son tour par son petit-fils, Pipé, enfant abandonné et revanchard, fantasmant sur le trésor familial caché et résolu à assouvir le désir d'évasion de sa bien aimée.

Les personnages prennent la parole un à un et leurs monologues nous amènent au milieu des bas-fonds qui crouissent dans un abrutissement des plus totaux.

Une tragi-comédie mystique où le comique ne relève que de la langue qui se propose d'émanciper, en les faisant exister sur le plateau, les tziganes, les drogués, les laissés pour compte de la société. Leur vie baigne dans le mysticisme, seule consigne morale où par ailleurs tout est permis, sans qu'un remords ou une leçon pour les générations s'en suivent.